

Міністерство освіти і науки України

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Факультет іноземної філології

Історичний факультет

СХОДОЗНАВСТВО. АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Тези доповідей

II Міжнародної науково-методичної конференції

19 березня 2021 р.

Харків – 2021

УДК 81'243
ББК 81.2
С91

Укладачі: Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

Організаційний комітет конференції:

Ю.Д. Бойчук – ректор, доктор педагогічних наук, член-кореспондент НАПН України (Україна)
С.В. Бережна – проректор з наукової, інноваційної і міжнародної діяльності доктор історичних наук, професор(Україна)
Д-р Кемаль Учунджу, професор, Чорноморський технічний університет (Туреччина)
Н.В. Руда – завідувач кафедри східних мов, кандидат філологічних наук, доцент (Україна)
Л.М. Ямпольська – доцент кафедри всесвітньої історії, кандидат історичних наук, доцент (Україна)
І.А. Скразловська – доцент кафедри східних мов (Україна)
Д-р Алібекіроглу Сертан - викладач кафедри турецької мови і літератури у Газіантепському університеті (Туреччина), запрошений викладач кафедри східних мов ХНПУ імені Г.С. Сковороди

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей II Міжнародної науково-методичної конференції, 19 березня 2021 р. – Х.: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2021. – 206 с.

Затверджено редакційно-видавничою радою Харківського-національного
педагогічного університету імені Г.С. Сковороди
протокол № 3 від 07.04.2021

До збірника увійшли тези доповідей II Всеукраїнської науково-методичної конференції «Сходознавство. Актуальність та перспективи», присвячені проблемам східної філології, освіти та виховання, методики навчання сходознавчих дисциплін, перекладу, міжкультурної комунікації, літературознавства, історії, економіки, політики, соціуму країн Сходу. Розраховано на наукових працівників, викладачів, аспірантів, студентів філологічних та історичних спеціальностей.

Видано за рахунок укладачів

УДК 81'243
ББК 81.2
С91

Тарасова Л.В. Лексические средства описания природы в поэзии Гу Чэна.....	68
Узун Мурат. Литература как форма выражения идейно-эстетических взглядов Гаяза Исхаки.....	71

ПЕДАГОГІКА ТА МЕТОДИКА НАВЧАННЯ СХІДНИХ ДИСЦИПЛІН

Alibekiroğlu Sertan. Negative Effects of the COVID-19 Pandemic on Teaching Turkishi as a Foreign Language	74
Андрущенко Д.Ю. Використання скоромовок для формування фонетичних навичок на заняттях з турецької мови.....	78
Хоссейн Баят. Проблеми викладання перської розмовної мови іноземним студентам.....	81
Бондаровська Л.О. Освіта – центральна ідея вчення Конфуція.....	83
Ільченко А.Р. Розвиток фонетичної усвідомленості на першому році вивчення китайської мови як другої іноземної	85
Компанієць О.В. Доцільність ізраїльського досвіду підготовки педагогічних працівників для системи неформальної освіти у системі освіти України.....	87
Лі Сінъцзе. Естетично-спрямовані дисципліни: можливості та проблеми викладання он-лайн	88
Лю Чжицян. Стратегії викладання естетично спрямованих дисциплін за допомогою діджитал-інструментів: досвід університетів КНР.....	90
Науменко С.С. Спеціалізовані навчальні заклади для обдарованих дітей КНР.....	92
Семеніст І.В., Махачашвілі Р.К. Параметри оцінки якості цифрового навчання на програмах зі східних та європейських мов в умовах КОВІД-19.....	93
Скразловська І.А., Прокопчук К.С. Жанрові особливості турецьких мані та способи їх використання на заняттях з турецької мови	96
Цзи Фенлай. Зміна концепцій естетичного розвитку учнів під впливом суспільних змін.....	98
Щербакова О.В. Вплив традицій на завдання дошкільної освіти в Китаї і за кордоном.....	99
Ян Чжуан. Педагогічні традиції національної хореографії Китаю.....	101

КУЛЬТУРА ТА МИСТЕЦТВО КРАЇН СХОДУ

Баштынская М.Р., Кукленко Н.Е. Восточная философия, воплощенная в гравюре.....	102
Вигівська Р.Р. Культура та традиції Об'єднаних Арабських Еміратів.....	104
Даниленко М.В. Дракон у китайській міфології.....	105
Жукова К.Є. Китайська каліграфія як засіб самовираження.....	107
Корнєв А.Ю. Європейські впливи на китайське образотворче мистецтво початку ХХ століття.....	109
Кошеленко Е.В. Идейно-философское начало эстетического восприятия японцев.....	111
Мишеньова К.Ю. 孔子的思想与不同时代儒家思想的差异.....	113
Попова М.Д. Художньо-естетичне осмислення краси в Китаї.....	114
Ріпчанська К.Р. Порівняльний образ дракона у китайській та слов'янській культурах.....	115
陈春侠. 中国人的生日. Святкування дня народження в Китаї.....	117
Чупир Ю.В. Вплив конфуціанства на формування китайського менталітету.....	118

ІСТОРІЯ СХОДУ: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ

Білик В.А. Историк-ориенталист, мовознавець та письменник А. Кримський: пошанування на Волині.....	120
Гоков О.О. Отдел Генерального штаба при штабе Кавказского	

потім переходять до тренування окремих більш складних рухів, а після цього переходять до тренування комбінацій, які складаються із рухів різного рівня складності.

У методиці викладання національного танцю Китаю є послідовні етапи засвоєння танцю, відповідно до рівня професіоналізму танцюриста та його віку. Основою філософії класичного китайського танцю є коло, яке є основою більшості рухів у цьому виді танців. Кола можуть виконуватися як у горизонтальній, так і у вертикальній площині, восьми образні рухи також являють собою два кола. Рухи кінцівок танцюристів також мають бути округлими. У китайському танці існує три основні види округлості:

Пінь Юе – горизонтальна округлість вздовж якої можуть рухатися руки та верхня частина корпусу;

Лі Юе – вертикальна округлість;

Па Ци – восьми образний рух у будь-якому напрямі [Юй Пин (317)].

Отже, під час формування майбутніх танцюристів в Китаї важливо не тільки навчити молодих людей рухам та гармонійній комбінації їх послідовності, але й прищепити їм розуміння філософії танцю, повагу до національних традицій та культури.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Юй Пин Китайская танцевальная культура .- Пекин: Народ и музыка, 2002.

КУЛЬТУРА ТА МИСТЕЦТВО КРАЇН СХОДУ

ВОСТОЧНАЯ ФИЛОСОФИЯ, ВОПЛОЩЕННАЯ В ГРАВЮРЕ

Баитынская Мария Руслановна, студентка 3 курса

Кукленко Никита Евгеньевич, студент 3 курса

Харьковский национальный педагогический университет имени Г.С. Сковороды

Научный руководитель: преподаватель кафедры восточных языков Санина А.В.

Одним из видов традиционного японского искусства является гравюра *укиё-э* (浮世絵). Термин *укиё* (憂世) был заимствован из буддийской терминологии и означал «меланхолический мир». Однако в эпоху Эдо (1600–1868 гг.), с появлением специально отведённых под дома гейш и театров Кабуки кварталов, это понятие было переосмыслено, и заменено омонимичным словом *укиё* (浮世), которое стали трактовать как «мир мимолётных наслаждений, мир любви». Авторство термина приписывается писателю Асаи Рёи (1612-1691 гг.), который сказал, что жить одним мгновением, любоваться луной, снегом, цветением вишни и осенними листьями, петь песни, пить вино, развлекаться, пытаться удержаться на плаву, не обращать внимания на собственную бедность, не впадать в уныние, уподобиться тыкве-горлянке, которая плывет по течению – вот, что мы называем миром мимолётных наслаждений [4].

В период Эдо в Японии появляется недорогая печатная графика, включавшая не только отдельные листы гравюр, но и иллюстрированные книги, ученые трактаты, журналы и популярную литературу. И хотя заимствованная из Китая еще в VIII веке ксилография – техника печати гравюр с деревянных брусков, использовалась преимущественно в духовных сферах в качестве изображения буддийских святых и иллюстраций к священным текстам [1]. Производство гравюр не требовало больших затрат, поэтому было доступно для простых людей, которые не могли позволить себе дорогие картины. Именно для них, а не для высокопоставленных самураев, японская гравюра стала своеобразным окном в мир эстетики [4].

Основателем жанра *укиё-э* считается живописец и график Хисикава Моронобу (1618-1694 гг.), родившийся в семье мастера по окрашиванию и вышивке тканей. Долгая

практика по украшению тканей, которой занимался художник, сказала в дальнейшем на стиле его гравюр: женщины в этих произведениях наряжены в красиво декорированные одежды, что придавало гравюрам особого изящества [8].

Предшественниками *укиё-э* стали *эhon* (絵本) – сборники рассказов с иллюстрациями. Затем гравюры обрели самостоятельное значение и использовались в качестве афиш к постановкам театра кабуки или свитков с изречениями *какэмоно* (掛け物), помещаемых в нишах *токонома* (床の間), своеобразных домашних алтарях [3].

В одной мастерской работало несколько резчиков: одни отвечали за детализацию, а другие – за работу, не требующую высокого профессионального уровня. *Укиё-э* – результат совместного творчества художника, резчиков и печатника. Первый этап – разработка рисунка. Затем резчик укладывал готовый рисунок на деревянную дощечку (вишни, груши или самшита) и по контурам эскиза делал резьбу тех участков, которые не нужно окрашивать. С помощью этой дощечки-основы, окрашенной в черный цвет, делали новые оттиски, на которых художник намечал раскраску. После для каждого цвета вырезались отдельные доски. Завершающим этапом была работа печатника: на готовые доски наносились нужные цвета, и затем каждую из них отпечатывали на влажной рисовой бумаге [4].

Наиболее известные *укиё-э* жанры: *бидзин-га* (美人が) – изображение красавиц (предметом изображения этого жанра являлись прекрасные женщины: гейши, куртизанки и просто известные красивые женщины); *якуся-э* (役者絵) – портреты популярных актёров театра; *сюнга* (春画 «весенние картинки») – эротические гравюры (жанр, в котором изображались очень откровенные интимные сцены, шокирующие европейцев, воспитанных в строгих христианских обычаях); *фукэй-га* (府警画) – изображение пейзажей [3].

Логично предположить, что за столь трудоемкими предметами искусства сокрыта некая философия. Период Эдо – эпоха процветания национальной японской идеи и духа, развития экономики и культуры, золотой век японской поэзии и литературы. С появлением театров и домов гейш люди более низких сословий начали чувствовать налаживающийся тон жизни, её размеренность. Гравюры того времени можно отнести к гедонизму – философскому учению о том, что наслаждение и радость являются смыслом жизни [6]. Даже система жанров отображает мысль о том, что нужно замечать мгновение и наслаждаться простыми радостями бытия. С течением времени значение слова *укиё* изменилось с буддистского «мира печалей», в котором весь жизненный путь описывается как «рождение – страдание – смерть – перерождение», в жизнерадостный и беззаботный – «мир мимолётных наслаждений и любви».

Позднее в эпоху Мэйдзи (1868-1912 гг.), когда Япония наладила торговые связи с Западом, европейцы смогли поближе познакомиться с *укиё-э*. Это случилось на Всемирной выставке 1867 г. в Париже, где представителями разных стран были бы показаны товары, технические новинки, достижения науки и искусства [2]. Японские гравюры поразили европейских живописцев отсутствием рамок и правил: композиция *укиё-э* научила художников видеть красоту в простых вещах, в моменте; гравюры показывали новые для европейцев сюжеты – будничные дни; *укиё-э* лаконичны, как будто лишены деталей, но поражают эстетической красотой. Вдохновленные японскими традициями в изобразительном искусстве европейские художники стали вплетать их в свои работы, создавая основу для нового направления – импрессионизма.

Таким образом, японская философия простоты и наслаждения миром, хотя и шла по своему пути и развивалась в культурном вакууме, возымела исключительное влияние западное искусство. Если бы не *укиё-э*, возможно, такие жанры, как модернизм и импрессионизм, которые сейчас всем хорошо известны, имели бы совершенно другие отличительные черты. Этот факт доказывает, что Япония, будучи страной, не особо

приветливой к иностранцам, имеет большое влияние на весь мир и привлекает всё больше людей.

СПИСОК ИСПОЛЬЗОВАННОЙ ЛИТЕРАТУРЫ

1. Азаренко, Н. Укиё-э - японская ксилография. «Картины изменчивого мира»: электронная энциклопедия. URL: https://artchive.ru/encyclopedia/2459~The_Japanese_woodblock_art_printing_of_Ukiyoe (дата обращения: 23.01.2021).
2. Е. Зиничева Всемирная выставка 1867 года в Париже: электронная публикация URL: https://pushkinmuseum.art/data/epublication/books/8675_file_pdf.pdf (дата обращения: 23.01.2021).
3. Онлайн-школа японского языка Дарьи Мойнич. Искусство японской гравюры укиё-э: веб-сайт. URL: <http://nihon-go.ru/iskusstvo-yaponskoj-gravyuryi-ukiyo-e/> (дата обращения: 23.01.2021).
4. Пушакова, А. Япония. Введение в искусство и культуру: электронная книга. URL: <http://loveread.ec/biography-author.php?author=Anna-Pushakova> (дата обращения: 23.01.2021).
5. УКИЁЭ // Япония от А до Я. Энциклопедия. URL: <https://rus-japan-enc.slovaronline.com/885-Укиё-э> (дата обращения: 23.01.2021).
6. Философский словарь: электронный словарь URL: <http://www.harc.ru> (дата обращения: 23.01.2021).
7. Harris, Frederick (2011). Ukiyo-e: The Art of the Japanese Print. Tuttle Publishing. Japanese prints, ed. Gabriele Fahr-Becker, Taschen, 2007.

КУЛЬТУРА ТА ТРАДИЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ АРАБСЬКИХ ІМІРАТІВ

Вигівська Роберта Русланівна, студентка 2 курсу

«Харківська гуманітарно-педагогічна академія»

Науковий керівник: Хряпін Едуард Олександрович

ОАЕ (Об'єднані Арабські Емірати) – це одна з процвітаючих ісламських країн Аравійського півострова. Населення країни сягає понад 9 мільйонів чоловік. Найбільшим містом є Дубаї, що вважається найкращим містом для життя. В 16 столітті ОАЕ були під владою португальців, а в 1971 році країни з малою кількістю території об'єдналися в одну державу. Так були утворені Арабські Емірати. На сьогоднішній день населення країни є різноманітним, всього 20% корінного населення, всі інші народи є вихідцями із Азії, Близького Сходу, Європи. Етнічних арабів – майже половина. Також тут проживають індійці, пакистанці, а також бедуїни з єгиптянами, вихідці із країн Оман, Саудовська Аравія, з Філіппінських островів та Ірану.

Отже, культура та традиції Об'єднаних Арабських Еміратів. Жителі країни сповідують іслам, як і більшість мусульманських держав, але і до інших релігій відносяться з повагою.

Чоловіки та жінки, котрі є жителями ОАЕ мають свої особливості в одязі. Так перші носять так званий джилъбаб (рис.1) – довгі сукні білого кольору, але можна використовувати і інші кольори, другі ж – абаї (рис.2) – повністю закрита сукня, яка може бути прикрашена вишивкою або блискітками тільки з дозволу чоловіка.

Мистецтво ОАЕ теж підкоряється ісламським віруванням. Це проявляється в образотворчому мистецтві, архітектурі та музиці. Культурні традиції держави охороняють права своїх громадян. Але також гостям країни необхідно з повагою ставитись до релігійних та культурних схильностей населення Арабських іміратів. Наприклад, а ОАЕ заборонено фотографувати людей які в даних момент моляться, одяг повинен бути